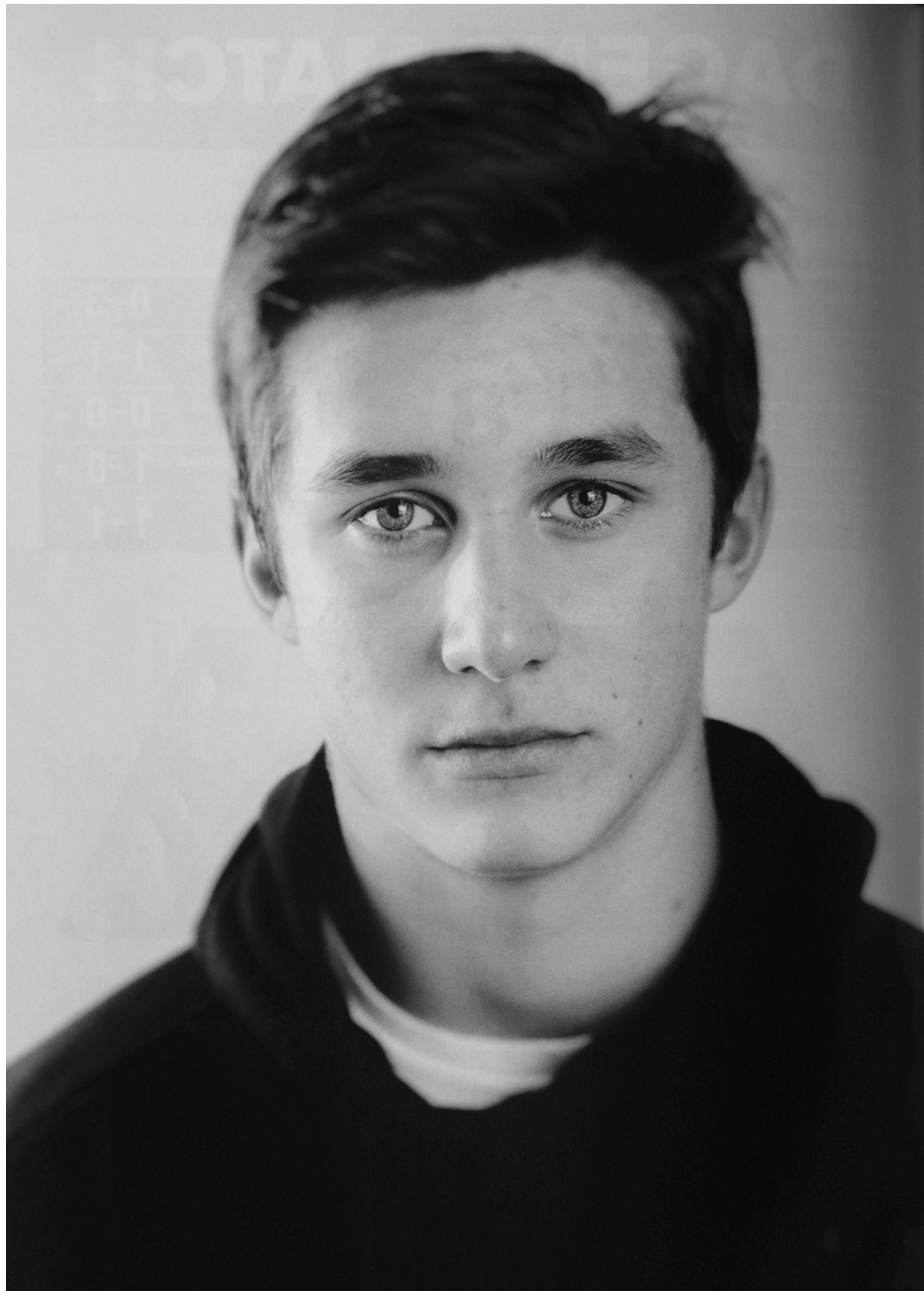

LEO BENGTSSON

»Det var stort att få starta mot Malmö FF«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Hans säsongsinledning lovar gott. Kan det här vara den egna talangen som vi väntat så länge på? Efter Leo Bengtssons succéartade debut från start berättar han om vad som ligger bakom hans kliv i utvecklingen, relationen till Petter Andersson och hans svåra beslut kring gymnasiestudierna.

★ – Att få göra min debut från start hemma mot MFF är lika stort som när jag avgjorde U21-semifinalen mot Djurgården på Stadion förra året. Det var stort att gå in till "Just idag är jag stark", men jag tänkte mest på hur jag skulle göra när dom ropade upp mitt namn i presentationen, säger Leo med ett leende.

Malmöspelarna gav Leo Bengtsson en ganska omild behandling under matchen. Men den situation som diskuterades mest efter matchen var den där han inte fick frispark trots att han gjordes ner strax utanför MFF:s straffområde.

– Domaren menade att jag lade mig, men varför skulle jag lägga mig? Jag kommer in framför honom och tänker bara att jag ska skjuta. Så känner jag att hans ben touchar min fot och sedan får jag en knuff. Men jag sa inte ens någonting till domaren för jag fick sån kramp, det högg till i båda vaderna, berättar Leo skrattande.

Hur var det att möta ett så pass bra lag som MFF?

– Alltså hade man haft lite mer rutin hade det säkert känts lättare. Men nu sprang jag efter allting hela tiden och jagade bollen. En mer erfaren spelare kan läsa spelet bättre och inte jag lika mycket.

Det var därför jag fick kramp. För första gången nånsin.

För många är Leo förknippad med den där U21-matchen mot Djurgården. För de mest inbitna supportrarna är soloruschen och avslutet en modern klassiker. Såväl Hammarby som hemmalaget Djurgården ställde upp med välmeriterade startelvor i U21-semifinalen som lockade 1 500 åskådare till Stadion. Trots det var det en 18-åring från Ingarö som precis skrivit på sitt första A-lagskontrakt som stal hela showen. En show som slutade med att Bajen vann U21-Allsvenskan efter att även ha besegrat Brommapojkarna med 4–0 i finalen.

Som Bajensupporter sedan barnsben kom Leo Bengtsson till Hammarby 2010 då den nya akademien med representationslag skulle ta form. Sin fotbollsfostran innan dess hade han fått i Ingarö IF med sin pappa som tränare. En pappa som han fortfarande tränar med vid sidan av den schemalagda träningen med laget.

– Han spelade väl egentligen mest tennis själv, men han har hjälpt mig hur mycket som helst. Dels som min tränare i Ingarö men sedan har han hjälpt mig träna upp fysik och bollteknik. Han kan fotboll väldigt bra även om han inte spelat själv.

Resan genom Hammarbyled har varit precis så som många drömmer om, men få klarar av: först pojklag, därefter vidare till U17, U19 och U21 för att sedan skriva på för A-laget. I och med A-lagskontraktet bestämde han sig för att hoppa av gymnasielinjen Samhäll-beteende där han var på tredje

»Petter Andersson ser jag upp till – han coachar mig mentalt«

och sista året. Ett val som han själv inte tyckte var speciellt tufft.

– Det gick inte att kombinera fotbollen och skolan på det sättet som krävdes för att jag skulle klara av det. Vissa har det lätt och kan läsa på distans och så, men för mig funkade inte det utan jag behövde vara på plats. Och när jag typ kunde komma in på en lektion och läraren inte ens visste vem jag var för att jag missat så mycket, så var det lika bra.

Med vetskapen om att det alltid går att läsa till tredje året via Komvux och stöd hemifrån tog Leo beslutet att hoppa av. Själv beskriver han det som en sten som föll från bröstet och han hoppas att han aldrig behöver sätta sig i skolbänken igen. Han drömmer stort och ser spel i någon av de större ligorna som sitt stora mål. Ett mål som han inte tänker är allt för långt bort.

– Jag vill ha ett år som ordinarie i Allsvenskan innan jag sticker utomlands. Min plan är att jag ska vara det nästa år redan, men att jag kanske är kvar i tre år.

Vart drömmer du om att spela i framtiden?

– I någon av dem större ligorna. Min absolut största dröm är La Liga, men även typ holländska ligan är ju bra.

Leo Bengtsson framstår som självsäker idag, något knappast varit fallet historiskt sett. Även om han på pappret haft en spikrak karriär är den inte att jämföra med exempelvis Erik Israelsson, en annan stor talang som gjorde tidig debut i Allsvenskan. Men där Erik alltid varit ordinarie och en av de viktigaste spelarna genom samtliga pojklandslag, har Leos karriär sett annorlunda ut. Det var inte förrän i höstas som han för första gången fick ta på sig landslagströjan, då i en träningsmatch med U19 där man mötte Skottland. Därefter var han också med i det lag som spelade EM-kval mot Serbien, en match Sverige vann med 3–2.

– Jag har väl alltid legat strax efter landslagsplatsen. Mitt problem har ju varit att jag alltid varit liten. Så jag har jobbat väldigt mycket med fysiken nu för att bygga upp mig.

Leo berättar om hur mycket Hammarbys nya fystränare Jimmy Lidberg betytt för honom. Den tidigare Bajen-spelaren Isac Lidbergs farbror, tillika OS-medaljören i brottning, ersatte Claes Hellgren under vintern och har kört hårt med Bajens talang. Framförallt har det handlat om att bygga upp magmuskulaturen och benen för att öka balansen och stabiliteten på planen.

Den mentala biten är Leos andra fokusområde för utveckling. När han var 15–16 år hade han det som tuffast konkurrensmässigt och tillhörde inte den ordinarie uppställningen i representationslaget, även om han hela tiden tränade tillsammans med dem. Genom att träna ännu mer lyckades han återta sin plats den gången. Nu i höstas, när det återigen var tufft i och med att skolan inte hanns med, var det snarare den mentala träningen som blev verktyget för att ta sig framåt. Leo pratar gott om såväl sina tidigare tränare som Andreas Brännström och nuvarande i Stefan Billborn och Anders Friberg, Hammarbys mentale coach. Men han väljer även att lyfta Petter Andersson, hans tilltänkta lagkamrat som valde att avsluta karriären på grund av skadeproblem.

– Jag har egentligen aldrig haft någon speciell spelare i Bajen som jag sett upp till. Men Petter har hjälpt mig mentalt nu och jag har börjat se upp till honom tack vare det.

Petter Andersson har tagit fram en modell som heter Full Potential Strategy. Den beskrivs som ett hjälpmedel som förtydligar resan mot individens mål och ska hjälpa en att få kontroll över karriär och liv. Verktyget är baserat på forskning och ska redan idag ha applicerats på spelare på elitnivå. Petter vänder sig till såväl klubbar som agenter och spelare, något som alltså Leo valt att nyttja.

– Det är inget som hela laget gör, men jag tycker att det funkar bra för mig så jag har hakat på. Jag

Leo Bengtsson

Född: 26 maj 1998

Bor: Ingarö

Familj: Mamma, pappa, yngre bror, äldre syster

Längd: 179 cm

Vikt: 62 kg

Moderklubb: Ingarö IF

Kontraktslängd: 2019

Klubbar i karriären:

2016– Hammarby

Leo Bengtsson gör sin första allsvenska start mot Malmö FF. Skåningarnas Erdal Rakip är i bakhasorna.

pratar med Petter till och från om hur det går och så, berättar Leo.

Några dagar innan mötet med Jönköping fyllde Leo 19 år och han är alltså född 1998 liksom ett par andra spelare i dagens Bajentrupp. Dusan Jajic och Marcus Degerlund är båda från samma årskull om än med helt olika bakgrunder och historia inom Hammarby. Dusan värvades in inför säsongen 2015 och kom från ett seniorlag, precis som Degerlund gjorde knappa året senare.

”Dulle” har varit iväg och provspelat med lag utomlands, men det är ingenting som Leo fått testa på. Faktum är att han inte skaffat sig en agent förrän nu i höstas, ingen mindre än Thomas Andersson, Bajens tidigare sportchef. Andersson jobbar ihop med Oliver Cabrera, en annan välkänd profil inom svensk fotboll.

– För mig har det funkat bra. Tidigare kände jag inget direkt behov av en agent men när jag skulle skriva på A-lagskontraktet så tyckte jag det var dags. Så jag och pappa var och träffade honom och sedan skrev vi papper på allt. Han har en scout som ser alla mina matcher och hör av sig med feedback och kommentarer. Vi pratar med varandra väldigt ofta.

Även fast de tre killarna är jämnåriga är det inte så att man umgås alltför mycket privat vid sidan av fotbollen.

– Nej inte direkt! Jag och Isac Lidberg hängde mer eftersom vi spelat längre tillsammans med varandra. Men sen var ”Dulle” med när vi spelade GTA online med varandra och sen blev det ju att man snackade dagen efter och så. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Thomas: Var ser du dig karriärmässigt om fem år?

– I någon av de större ligorna i Europa.

Johan: Vilken position vill du helst spela på?

– Kanten definitivt. Jag inspireras en hel del av Neymar.

Magnus: Är du förvånad över att du klarat dig så bra mot så pass rutinerat motstånd?

– Nej, jag tränar ju med rutinerade spelare varje dag så jag utvecklas hela tiden för att klara av att möta bra motstånd och känner själv att jag utvecklas mycket bra i miljön på Årsta.

Ludvig: Hade du förväntat dig så mycket speltid i år?

– Inte så här tidigt på säsongen, men det är klart jag hade förväntat mig speltid om jag presterar som jag förväntar mig.